

Załącznik do Uchwały NR XXVI/281/2026

Rady Miasta z dnia 29 kwietnia 2026 r.

UZASADNIENIE

Do Rady Miasta Mława wpłynęła skarga z dnia 13 kwietnia 2026 r. na Dyrektora Centrum Usług Społecznych w Mławie. Skarga została przekazana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji celem jej rozpoznania.

Pracownik Centrum Usług Społecznych udał się do mieszkańca Mławy w celu doręczenia pisma z Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy Domowej w Mławie. W mieszkaniu nie zastał adresata, gdyż było zamknięte. Przed blokiem zastał Panią, która zamieszkuje również pod wskazanym adresem. Pani poinformowała, że odbierze korespondencję, ale odmówiła złożenia zapisu na zwrotnym potwierdzeniu odbioru „kim jest dla adresata”. Wówczas pracownik zasugerował, żeby napisała „że jest partnerką lub domownikiem”, a Pani zamieszkująca pod tym samym adresem, co skarżący poinformowała, że może wpisać, że jest „koleżanką”. W nazewnictwie na druku zwrotnego potwierdzenia odbioru osób uprawnionych do odbioru korespondencji nie ma wymienionego słowa „koleżanka”. W związku z powyższym pracownik nie zostawił korespondencji pomimo złożonego podpisu na zwrotnym potwierdzeniu odbioru przez Panią zamieszkującą pod tym samym adresem.

W myśl art. 39 Kodeksu Postępowania Administracyjnego korespondencję organ może doręczać przez swoich pracowników .

Zgodnie z art. 43 ustawy Kodeks Postępowania Administracyjnego w przypadku nieobecności adresata pismo doręcza się, za pokwitowaniem, dorosłemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorczy domu, jeżeli osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi. W rozumieniu w/w przepisu możliwe jest uznanie za domownika osoby niezameldowanej w mieszkaniu lub domu adresata, jeżeli z okoliczności wynika, że osoba ta mieszka wraz z adresatem pisma i prowadzi wspólnie z nim gospodarstwo domowe (NSA z 18 stycznia 1995 r., SA/Łd 2865/94, wyrok NSA z 26 lutego 1997 r., SA/Ka 2279/95). Ze stanu faktycznego ustalonego w niniejszym postępowaniu wynika, iż osoba mając odebrać korespondencje nie chciała wpisać, iż jest „domownikiem”. W/w przepis enumeratywnie wymienia osoby, którym doręczenie korespondencji jest skuteczne w toku postępowania administracyjnego. A zatem doręczenie innej osobie jak np. wskazuje się w niniejszej sprawie „koleżance” jest nieskuteczne. Należy zatem uznać, iż postępowanie Centrum Usług Społecznych było prawidłowe. A zatem organ nie dopatrył się braku nadzoru Dyrektora nad pracownikami Centrum Usług Społecznych.

Mając powyższe na względzie skargę na Dyrektora Centrum Usług Społecznych należy uznać za niezasadną.

Pouczenie: zgodnie z art.239 §1 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.